

Egy elképzelt beszélgetés a purgatóriumról
Dave Armstrong írásának cáfolata
Cserháti Mátyás

Pál, a presbiteriánus: Szia Dante! Mi ez az ostobaság a purgatóriumról [mondja egy fintorral] amit ti katolikusok tanítotok? Nem olvastátok, azt hogy „inkább szeretnénk kiköltözni e testből, és elköltözni az Úrhoz.” (2Kor 5,8)

Dante, a katolikus: Először is, rosszul értetted meg ezt a verset. Pál csak azt mondja, hogy inkább szeretne Istennél lenni lélekben, mint itt, az ő testében. Másodszor, a te értelmezésed nem vonatkozhat azokra, akik kárhozatra lettek ítélve, mivelhogy ők nem költözhetnek „az Úrhoz”. Harmadszor, miért feltételezed azt, hogy a purgatóriumban lenni az nem Istennel való lét?

* A Pál által idézett igevers valóban csak az üdvözült emberekről szól. Azonban Dantenak a teljes felelőssége, hogy megalapozza a purgatóriumról szóló tanítást. Annál inkább, mivelhogy Jézus szerint az utolsó ítéletnél az ő bal, illetve jobb oldalára kerülnek majd azok a lelkek, akik a kárhozatra jutnak, illetve akik üdvözülnek. Érdemes itt megjegyezni, hogy a katolikus teológia nem tud arra válaszolni, hogy mi van azokkal az emberekkel, akik a földön vannak amikor Jézus éppen visszajön ítéletre, és akiknek elvileg a tisztító tűzön kell, hogy átessenek?

”Amikor pedig az Emberfia eljön az ő dicsőségében, és vele az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára. Összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.” (Mt. 25,31-33)

Ebből az igeversből világosan látszik, hogy itt csak kétféle állapotról van szó (menny vagy pokol), nem háromról.

Pál: Hát, le vagyok nyugózva. Azonban még mindig nem tudsz mutatni nekem egyetlen egy verset sem a Bibliában, amely más állapotra utalna a túlvilágon, mint a menny vagy a pokol.

Dante: Igazán? Utálok ellentmondani neked [mosoly], de mi van a Lázárról és a gazdag emberről szóló példázattal (Lk 16,19-31)? Ez a héber seol (görögül: Hades) ugyanis mind jó, mind rossz embereket is magában foglal. A Mennysországban nem lehetnek bűnösök (Jel 21,27) és a pokolban nem lehetnek üdvözültek.

[Lk 16,22-26

Történt, hogy a koldus meghalt, és az angyalok Ábrahám kebelére vitték. Meghalt a gazdag ember is, és eltemették. Amikor a pokolban kínjai közt feltekintett, meglátta messziről Ábrahámot és kebelén Lázárt. Felkiáltott: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam! Küldd el Lázárt, hogy ujja hegyét vízbe mártva hűsítse nyelvemet. Iszonyúan gyöttrődöm ezekben a lángokban. Fiam - felelte Ábrahám -, emlékezzél csak vissza, hogy milyen jó dolgod volt életedben, Lázárnak meg hogy kijutott a rosszból. Most tehát neki itt

vigasztalásban van része, a te osztályrészed pedig a gyöttelelem. Ráadásul köztünk és köztetek nagy szakadék tátong, hogy akik innét át akarnának menni hozzátok, ne tudjanak, se onnét ne tudjon hozzánk átjönni senki....

Jel 21,27

Nem jut oda be tisztátalan, sem gonosztevő, sem hazug, csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe.]

Pál: Ugyan, ez csak egy példázat. Nem építhetsz egy tant egy történetre! Jobbat is tehetnél ennél.

* Olvassuk el azért figyelmesebben a verset! “se onnét ne tudjon hozzánk átjönni senki”. Ez azt jelenti, hogy ahol a gazdag ember szenved onnan nem lehet átjönni a mennybe, vagyis ez az állapot maga a pokol, az örök kárhozat, és nem valamiféle purgatórium. Nyilvánvalóan azért kér enyhítést az angyaltól, mert tudja, hogy örökké ott fog égni.

Dante: Nem értek egyet. Jézus nem mondhatott valótlanyságot a szellemi dolgokról, még egy példázaton belül sem. Ez félrevezető lenne. Ezenkívül figyelembe vesszük, hogy Krisztus prédikált a (látszólag elkárhozott,) „börtönben sínylődő lelkekhez” halála után (1Pét 3,19-20), és az igaz elhunytakat magával vitte a Mennybe (Ef 4,8-10). Ez egy igazakra és gonoszakra felosztott Seolról vagy Hades-ről tanúskodik: egy harmadik helyről vagy állapotról.

[1Pét 3,19-20

Így ment el a börtönben sínylődő lelkekhez is, és hírt vitt nekik. Ezek egykor engedetlenek voltak, amikor Noé idejében az Isten türelmesen várt, amíg a bárka elkészült, amelyben csak néhányan, mindössze nyolcan menekültek meg, épp a víz által.

Ef 4,8-10

Ezért mondja az Írás: Fölment a magasba, magával vitte a foglyokat, s osztott az embereknek ajándékokat. Az pedig, hogy fölment, mi más jelent, mint hogy előbb le is szállt a lenti földi tájakra? Aki leszállt, az emelkedett minden ég fölé, hogy betöltse a mindenséget.]

Pál: Nos... rendben, adtál róla egyet. Azonban senki sem mehetett a Mennybe Jézus feltámadásáig, és halála után azonnal csak két lehetőség lett.

* A börtönben sínylődő lelkek olyan emberek, akik Noé idejében engedetlenek voltak. De csak azért mert a Biblia említést tesz valamiféle börtönről, nem biztos, hogy ebből következik, hogy ez maga a purgatórium. Miért van az, hogy a katolikus szerző keveri a purgatóriumról alkotott fogalmakat? Előbb hol egyfajta börtön, hol később egyfajta tisztítóűz. Azért keveri, mert a purgatórium mint olyan egyszerűen nem létezik. A római katolikus szerzők azért keverik a fogalmakat, mert egy előre meghatározott tanításhoz akarják igazítani a Biblia tanítását. Ha tüzetesebben vizsgáljuk a fenti versek közül az elsőt akkor ezek szerint csak olyan emberek jutottak a purgatóriumba, akik “Noé idejében” egykor engedetlenek voltak. Ezzel ellentétben a római egyház azt tanítja, hogy oda bárki bármilyen korban kerülhet oda. A másik igevers pedig semmit nem mond semmiféle purgatóriumról, hanem arról, hogy Krisztus leszállt “a lenti földi tájakra”,

magyarul a folder ahol megáldotta az embereket. Bármilyen összefüggést keresni e között és a purgatórium között rendkívül erőltetett.

Dante: Nem. Illés egyenesen a Mennybe ment (2Kir 2,11), és a legtöbb keresztény hiszi, hogy Hénoch-kal ugyanez történt (Ter 5,24). Így az igazaknak két lehetősége volt: Seol vagy menny, éppen úgy kettő, mint ahogy most: purgatórium vagy menny, ahogy ezt Jézus nyomatékosan értésre is adta (Mt 5,25-26; Lk 12,58-59).

* Az van írva Illésről, illetve Énókról, hogy azok elragadtattak a mennyországba. Ezek szerint ha nekik lehetett üdvbizonyosságuk, akkor másoknak is lehet, ahogyan erről János apostol ír: „Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (1Jn. 5,13)

[2Kir 2,11

S történt, amint mentek és beszélgettek, egyszer csak jött egy tüzes szekér, tüzes lovakkal, s elválasztotta őket egymástól, aztán Illés a forgószéllel fölment az égbe.

Ter 5,24

Isten színe előtt járt, aztán nem volt többé, mert Isten elvitte.

Mt 5,25-26

Ellenfeleddel szemben légy békülékeny idejében, amikor még az úton vagy vele, nehogy átadjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a poroszlónak, és börtönbe kerülj. Bizony mondom neked, nem szabadulsz ki, amíg az utolsó fillért is meg nem fizeted.

Lk 12,58-59

Amikor ellenfeleddel a bíróságra tartasz, útközben igyekezzél tőle megszabadulni, nehogy a bíró elé hurcoljon, és a bíró átadjon a poroszlónak, a poroszló meg börtönbe vessen. Mondom neked, nem szabadulsz ki, míg az utolsó fillért is meg nem fizeted.]

* A Máté, illetve a Lukács evangéliumában található igeverseket úgy értelmezi a római egyház, hogy az ember képes helyreállítani a saját bűneit, illetve kifizetni érte az árat. Ez nem így van, hiszen Jézus azt mondja, hogy az isteni mérce az, hogy az ember tökéletes legyen, ahogyan az Atya is tökéletes. Másik az, hogy Jézus kifizette értünk a váltságunk díját, éppen ezért mi nem tudunk semmit sem tenni érte. Mi emberek nem tudunk érdemeket felhalmozni, vagy bármilyen érdemet szerezni, hiszen haszontalan szolgák vagyunk: „Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgák vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt.” (Lk. 17,10)

Pál: Oké, de milyen versekkel tudsz még előhozakodni?

Dante: Nos, Pál elfogadja a halottakhoz való imákat, ami feltételezi a purgatóriumot, ahol a halott embereknek még segítséget lehet nyújtani.

Pál: Na ne mondd! Most aztán igazán mély vizekre evezteél! Hol?

Dante: Az 1Kor 15,29-ben Pál utal azokra, akik „a halottakért megkeresztelkednek”. És megmutatkozik, amint egy halott emberért, Oneziforuszért imádkozik a 2Tim 1,16-18-ban.

[1Kor 15,29

Különbén mi értelme van annak, hogy a halottakért megkeresztelkednek? Ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel, miért keresztelkednek meg értük?

2Tim 1,16-18

Oneziforusz családja iránt legyen az Úr irgalmas, mert sokszor vendégül látott, és nem szégyellte bilincseimet, sőt Rómába érve szorgalmasan keresett, és meg is talált. Adja meg neki az Úr, hogy azon a napon irgalomra találjon az Istennél. Hogy Efezusban mennyi szolgálatot tett nekem, te tudod legjobban.]

* Az 1Kor. 15,29-ban Pál olyan emberekről ír, akik a halottakért keresztelkednek meg. Pál nem támogatja egyértelműen ezeknek a cselekedetét, ezért is kérdőjelezi meg ezt a gyakorlatot. Amit a Biblia említ, nem biztos, hogy azt támogatja is.

A 2Tim. 1,16-18 pedig nem említi, hogy Oneziforusz meghalt volna. Itt Pál lehet, hogy egyszerűen érte imádkoziki, amíg még életben van.

Pál: Mit gondolsz, mit értett azon, hogy „a halottakért megkeresztelkednek”?

Dante: Azt gondoljuk, hogy bűnbánati cselekedetekre és a halottakért való imákra vonatkoztatja. A „keresztség” gyakran a szenvedés metaforája (Mk 10,38-39; Lk 3,16; 12,50), és úgy tűnik, hogy Pál a 2Makk 12,44-re gondol – egy ehhez nagyon hasonlító versre, amelyik kifejezetten tanítja a halottakért szóló imák helyességét.

[Mk 10,38-39

Jézus így válaszolt: „Nem tudjátok, mit kértek. Készen vagytok rá, hogy igyatok a kehelyből, amelyből majd én iszom, vagy hogy a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, ti is megkeresztelkedjétek?” „Készen” - felelték. Jézus így folytatta: „A kehelyből, amelyből én iszom, ti is iszotok, s a keresztséggel, amellyel engem megkeresztelnek, ti is megkeresztelkedtek.

* Ez az igevers semmit nem mond arról, hogy a hívők áldozatot kell, hogy hozzanak másokért, vagy hogy valamiféle áldozatuk ér is valamit. Ellenben arra vonatkozik, hogy a hívőknek követniük kell Jézust mint Megváltójukat akár a halálba, mivel Jézus is Maga mondja, hogy „Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok.” (Mt. 5,11). Vagy: „Emlékezzetek arra az ígére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolgálta az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a titeket is meg fogják tartani.” (Jn. 15,20)

Lk 3,16

Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztellek benneteket. De jön nálam erősebb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni.

* Az előző két igevershez kapcsolódóan talán annyit érdemes mondani csak, hogy ha a Szentlélek, illetve a tűzkeresztség az Ószövetséghez képest csak eljövendő dolgok, akkor ezek szerint mégsem létezik purgatórium. Ezek az igék egyszerűen másra vonatkoznak; sokkal inkább a megtéréshez kapcsolódnak, amikor az ember újjászületik. Az ember ugyanis nem tehet semmit sem a saját üdvösségéért, de sem mások üdvösségéért, mivel Krisztus eleve mindent bevezetett a kereszten.

Lk 12,50

Keresztséggel kell megkereszteltetnem. Annyira szorongok, míg be nem teljesedik.

* Az előbb Dante azt állította a keresztségről, hogy az “bűnbánati cselekedetekre” vonatkozik. A Lk. 12,50-ben pedig Jézus Önmagáról állít valamit. Ezek szerint Jézus a bűnösök módjára kellett bűnbánati cselekedetet véghezvinnie!? Istenkáromlás!

2Mak 12,44

Ha ugyanis nem hitt volna az elesettek föltámadásában, fölösleges és értelmetlen dolog lett volna a halottakért imádkozni.]

Pál: De ez az apokrifekben* van. Mi nem fogadjuk el ezt.

* Mint ahogyan a zsidók törvényei szerint is tilos volt a halottakhoz imádkozni...

[* A protestánsok az ún. deuterokanonikus szentírási könyveket, amelyek részei a katolikus Szentírásnak, de a protestánsnak nem, apokrifeknek hívják. - a ford.]

Dante: Tudom, de ha Pál valóban ezt említi, akkor ez lényegtelen, és neked még értelmezned kell Pált valahogy. De van még más is: Jézus beszél a bűnök bocsánatáról a „másvilágon” (Mt 12,32), valamint a büntetés három szintjéről (Mt 5,22). Ezeknek a purgatóriumra kell utalniuk. A Szentírás gyakran említ egy „tüzet” és egy tisztító, gyógyító folyamatot, amely által szentté válunk (Kiv 19,18; Iz 4,4; 6,7; Mal 3,1-4; 2Kor 7,1; 1Tessz 4,3.7; 1Jn 3,2-3; Zsid 12,29).

[Mt 12,32

Ha valaki az Emberfia ellen beszél, bocsánatot nyer, de ha a Lélek ellen beszél, nem nyer bocsánatot sem ezen, sem a másvilágon.

* Ez az igevers pusztán arról beszél, hogy valaki nem nyer megbocsátást valamilyen bűn miatt a túlvilágon. Itt nem állít semmi pozitív dolgot arról, hogy létezne olyan bűn is, amit Isten a túlvilágon megbocsátana. Különb is, miről is szól a megbocsátás? Azt, hogy Isten többé nem tekint a bűneinkre. A purgatóriumról szóló római felfogás szerint azonban az embernek aktív szenvedő szerepe van.

Mt 5,22

Én pedig azt mondom nektek: Már azt is állítsák a törvényszék elé, aki haragot tart embertársával. Aki embertársát ostobának nevezi, állítsák a nagytanács elé. Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére.

Kiv 19,18

Az egész Sínai-hegyet beborította a füst, mivel az Úr tűzben szállt le rá. A füst úgy szállt fel, mint az olvasztókemence füstje, s az egész hegy hevesen megrendült.

* A fenti két igeversnek semi köze nincsen a purgatóriumhoz.

Iz 4,4

Amikor majd az Úr lemossa Sion leányáról a szennyet, és megtisztítja Jeruzsálemet a vér bűnétől az ítélet lelkével és a tűz lelkével:

* Itt nem tűről esik szó, hanem a tűz lelkéről.

Iz 6,6-7

Akkor az egyik szeráf odarepült hozzám, a kezében izzó parazsat tartott, amelyet csípővassal az oltárról vett. Megérintette vele az ajkamat és így szólt: „Nos, azért, hogy ez megérintette ajkadat, eltűnt gonoszságod és bocsánatot nyert a bűnöd.”

* Ez az igevers pusztán Ézsaiás megtisztításáról szól, és semmiféle általánosat nem mond arról, hogy milyen módon nyer bűnbocsánatot az ember.

Mal 3,1-4

Nézzétek, elküldöm hírnökömet, hogy elkészítse előttem az utat. Hamarosan belép szentélyébe az Úr, akit kerestek, és a szövetség angyala, aki után vágyakoztok. Lám, már jön is! - mondja a Seregek Ura. De ki fogja tudni elviselni jövele napját? És ki maradhat állva, amikor megjelenik? Mert olyan, mint az olvasztók tüze és a ványolók lúgja. Leül, mint az ezüstolvasztó és -tisztító mester. Megtisztítja Lévi fiait, megfinomítja őket, mint az aranyat és az ezüstöt, hogy méltóképpen mutassák be az áldozatot az Úrnak. Júda és Jeruzsálem áldozata tetszeni fog akkor az Úrnak, éppúgy, mint a régmúlt időkben, mint az első években.

* Ez az igevers pusztán hasonlat. Azt tanítja, hogy amilyen módon az olvasztómester tűzben tisztítja meg az aranyat vagy az ezüstöt, hasonlóan az ember szintén megtisztul a bűneitől. Ha nagyon következetesek akarunk lenni, akkor ezek szerint a római egyház azt tanítaná, hogy a purgatórium tényleg úgy néz ki, mint egy olvasztótégely vagy kemence, és hogy a megtisztulandó emberek úgy tisztulnak meg bűneiktől, hogy azok oda beülnek mint valami aranydarab, és megtisztulnak a bűneiktől Nyilvánvalóan ez képtelenség!

2 Kor 7,1

Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szereteteim, tisztítsuk meg magunkat a test és a lélek minden szennyétől, és tegyük teljessé megszentelődésünket Isten félelmében. (KNV)

1Tessz 4,3

Az az Isten akarata, hogy szentek legyetek. Kerüljétek a tisztátalanságot.

1Tessz 4,7

Hiszen az Úr nem bűnös életre hívott bennünket, hanem szentségre.

1Jn 3,2-3

Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Azt tudjuk, hogy ha megjelenik, hozzá leszünk hasonlók, mert látni fogjuk, amint van. És mindenki, aki így remél benne, megszentelődik, ahogyan szent ő is.

* Itt nem esik szó semmiféle tüzről ebben az előző négy igeversben.

Zsid 12,29

Mert a mi Istenünk emésztő tűz.]

* Nyilvánvalóan ez is csak képi beszéd lenne, hiszen Istent nem lehet tűz formájában megjeleníteni. Isten nem valami anyaghoz vagy energiához (tehát teremtett dolog) hasonlatos. Különben is ha nem lenne hasonlat, akkor ezek szerint Isten az tűz?

Pál: De miért akarna Isten minket így kínozni? Mi ennek az értelme? Miért ne bocsáthatna meg nekünk, és ezzel kész. Hiszen Jézus már magára vette az összes büntetésünket (Iz 53,4-6).

[Iz 53,4-6

Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink nehezettek rá, mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott. Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze; a mi békességünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást. Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk, ki-ki a maga útjára tért, és az Úr mégis az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát.]

Dante: Isten ugyanolyan szent és tökéletes, mint amilyen irgalmas, és ez a folyamat egyszerűen az az út, amelyen keresztül beléphetünk az Ő jelenlétébe. Ezenkívül, sokkal irgalmasabb megengedni az embereknek, hogy megtisztulhassanak a haláluk után fennmaradó bűneiktől, ami a Menny előjátéka, mint, ha a pokolra ítélné őket. Akármi is az indok, Isten kinyilatkoztatta nekünk a purgatóriumot a Bibliában. Pál beszél „Krisztus ítélőszékéről” (1Kor 3,11-15; 2Kor 5,10), ahol munkánk „próbára lesz téve”, amely után némelyek üdvözülnek „de csak mintegy tűz által”. Az egésznek a lényege, hogy ez pontosan az, amit a katolikusok a purgatóriumon értenek. Nem hiszel „Krisztus ítélőszékében” és abban, hogy szentség szükséges ahhoz, hogy meglássuk az Istent (Zsid 12,14-15.23; Ef 5,5)?

* Az, hogy megtisztulunk a bűneinktől ahhoz nem kell végigmennünk egy tisztítótüzőn vagy szenvednünk bármiféle elképzelt purgatóriumban, hanem meg kell fürödnünk Krisztus vérében, ami lemossa rólunk minden vétünket!

”Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (1Jn. 1,9)

[1Kor 3,11-15

A lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, mást senki nem rakhat. Kinek-kinek munkája mutatja majd meg, hogy erre az alapra aranyból, ezüstből, drágakőből, fából, szénából vagy szalmából épít-e. Az (Úr) napja ugyanis nyilvánvalóvá teszi, mivel tűzzel érkezik, és a tűz majd megmutatja, kinek mit ér a munkája. Akinek építménye megmarad, jutalomban részesül. De akinek műve elhamvad, az kárt vall. Maga ugyan megmenekül, de csak mintegy tűz által.

* Ez a vers csak a hívőkre vonatkozik. Lehetnek olyan hívők ugyanis, akik engedetlenségben hálnak meg, és az ő életük munkája ezzel veszít az értékéből. Figyeljük meg a fenti igeversben, hogy mindkét esetben az ember megmenekül és üdvözü. Vagy jutalmat kap, vagy ugyan a műve elhamvad, de maga is megmenekül. Ezek szerint a római egyház azt tanítja, hogy mindenki üdvözü? Tehát mégis lehet üdvbizonyosságunk? !

2Kor 5,10

Mindnyájunknak meg kell ugyanis jelennünk Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megkapja, amit testi életében kiérdemelt, aszerint, hogy jót vagy gonoszt tett-e.

Zsid 12,14-15

Törekedjete rá, hogy mindenkivel békességben éljete, és a megszentelődésre eljussatote, mert enélkül senki nem látja meg az Urat. Vigyázzatote, az Isten kegyelmét közületek senki le ne kesse, nehogy valami mérges gyökér szárba szökkenjen, kárt okozzon és sokakat megfertőzzön.

Zsid 12,23

az égben számon tartott elsőszülöttek ünnepi sokadalmához és gyülekezetéhez, mindnyájunk bírójához, az Istenhez, a tökéletes igazak lelkeihez,

Ef 5,5

Legyete meggyőződve, hogy semmiféle erkölcstelennek, tisztátalannak, kapzsinak, más szóval bálványimádónak nincs öröksége Krisztus és az Isten országában.]

Pál: Igaz, csakugyan, de ez gyorsan lezajlik az Ítéletkor.

* Az első négy igevers egyszerően semmit sem említ egy harmadik purgatóriumbeli állapotról. A negyedik pedig arról szól, hogy ne maradjunk meg a bűneinkben, hanem igyekezzünk megszentelődni, amelle, hogy Isten már megbocsátott nekünk, és már megvan az örök életünk. Aki pedig nem tért meg, illetve nem született igazán újjá, az úgysem mutathatja a megszentelődés gyümölcseit.

Dante: Rendben, tegyük fel, hogy elfogadom. Most már csak az időtartamon vitatkozunk, ami inkább mennyiségi, mint minőségi vita. Miért csürnénk-csavarnánk a részleteket? Ne távolodjunk el a témától.

* Ha már a témánál vagyunk, a megtisztulás már a hívő ember életében megtörténik, ahogyan az előbb írtam (1Jn. 1,9; 1Jn. 5,13).

A katolikusok érve ebben a kis álvitában egyszerően gyengék, erőltetettek és mindenféle alapot nélkülöznek. Például nagy gond van abban, hogy a purgatórium

létezését igazolni, amiatt, mert a felhozott bibliai igék nem mutatnak olyan képet erről a feltételezett purgatóriumról, hogy az minden időben is létezett volna. Nem egységes a nézet, hogy maga a purgatórium, mint hely mikor is keletkezett volna – így nem bízhatunk abban, hogy egyáltalán keletkezett vagy létezik. A purgatórium tana nem következik a Bibliából, hanem a keleti mítoszvilágból származik. Indiában, Egyiptomban, de később Görögországban és a római birodalom elterjedt egy olyan elképzelés, hogy az embernek meg kell tisztulnia a bűneitől a halál után, és hogy azokat valahogyan jóvá kell tenni. Plátón is ír erről a filozófiájában. A purgatórium tanítása nem egységes és történelmi fejlődést mutat a keresztyénség első századaitól kezdve. A katolikus tanítás szerint a purgatórium hol egyfajta tisztító tűz, ami Isten jelenlétében megtisztítja az embert, vagy egy hely, mint ahogyan Dante Alighieri Isteni színjátékának második része a purgatórium hegyéről szól, ahova vitetnek a lelkek, hogy ott ideiglenes szenvedéseken menjenek keresztül, hogy az életükben hátramaradt bűnökből megtisztuljanak. Ez a felfogás azonban lekicsinlyi a bűnt. A Biblia azt mondja, hogy "Mert aki valamennyi törvényt megtartja, de akár csak egy ellen is vét, az valamennyi ellen vétkezett." (Jak. 2,10). A bűn egyszerűen Isten lénye ellen való, Isten nem tűri a bűnt. Ahhoz az állapothoz hasonlóan ahonnan az ember kiesett, olyanfajta tökéletességet követel Isten az embertől, hogy "Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes." (Mt. 5,48). A megtisztulás azonban nem éveken keresztül történik egyfajta purgatóriumban vagy tisztító tűzben, ami egy eléggé mesterkélt gondolat, ami óhatatlanul teret ad a vakmerőségnek és a laza erkölcsiségnek abban, hogy mivel az emberek hisznek abban, hogy nem feltétlenül szükséges a bűneivel az ő életében elszámolni (mivel szerintük létezik az élet után egy olyan hely ahol a maardék bűntől is meg lehet tisztulni), és ezért megengedhetik maguknak több bűnt, illetve a meglévő bűneikkel nem számolnak le. Jézus azonban azt mondja, hogy "Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól." (1Jn. 1,9). Az ember üdvössége emellett annyira biztos, mert Isten nemcsak teljesen megbocsát és teljesen megtisztít, hanem a keresztnél embert az üdvösség felé vezérli minden idők előtt: "őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben." (Ef. 1,4)